

[Foul Dam.]

vækker folk, medens hun er tilhænger af den, der dysser folk i søvn. Det undrer os for så vidt ikke.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi har det med dette lovforslag som med det næste, der kommer om lidt, at vi i det store og hele kan dele ministerens intentioner, eller måske snarere visioner, og samtidig beklage, at der antagelig ikke er tilstrækkeligt mange penge i forslaget til, at ideerne kan blive til praktisk hverdag. Vi vil da godt udtrykke vores påskønnelse af, at man i disse sorte tider prøver at komme igennem med noget, der minder om visioner, fordi det måske også kan føre debatten lidt videre.

Vi deler, som vi også sagde sidste gang, vi talte teaterlov, det synspunkt, at provinsens teaterliv skal støttes, og kan derfor godt støtte tanken om organisation af Det rejssende Landsteater.

Alligevel har vi vores betænkeligheder. Vi synes stadig, at børneteatrene, de opsøgende teatre og også de turnéteatre, der ikke er omfattet af landsteatret, meget let kommer i klemme. Ikke alene bliver de fra år til år afhængige af tvivlsomme, sent delte bevilninger og får vanskeligheder med at lægge repertoire og sikre sig nødvendige medarbejdere, men med de faste beløbsrammer til de faste teatre bliver det på disse øvrige teatre, der kan ske reguleringer, og i disse nedskæringstider kan man frygte, at det så kan komme til at gå hårdt ud over dem.

Samtidig synes vi også, at de beløb, der er afsat til disse teatre, er for beskedne. Det er jo engang sådan, at 17 pct. af vores befolkning er børn, og det skal understreges, at vi lægger megen vægt på, at det utraditionelle teater og børneteatrene kan klare sig som led i det almindelige kulturliv. Ønsker vi en større teaterinteresse som led i et sådant kulturliv, er det givet, at denne interesse skal grundlægges allerede i barnealderen. Jeg synes, det var forfærdeligt, hvis vi skulle til at genoptage debatten om den traditionelle skolescene. Jeg hører selv til dem, der var lige ved at blive afskrækket fra teatret af Thomas P. Hejles skolescene i sin tid, men jeg vil nok sige, at der var også et etableret teater, hvis man forstod at

bruge det. Pædagogisk og måske i samarbejde med pædagoger kan man andre steder i verden se, at man kan bruge børneteateret fantastisk udviklende og meget stimulerende, og er der noget, børn her i det højt industrialiserede samfund trænger til, så er det netop styrkelse af indlevelsesevne, stimulering af fantasien og egen skabertrang, som den form for dramatik er meget, meget god til.

Jeg kunne også anføre nogle betænkeligheder ved de kommunale ydelser til børneteatrene. Det bliver meget forskelligt på landsbasis, alt efter hvad kommunerne vil yde, og som det er sagt i forbindelse med megen anden lovgivning, tror jeg ikke, det fremmer den progressive holdning i befolkningen, at vi får denne meget, meget store forskelligartethed fra landsdel til landsdel.

Med hensyn til de amtskommunale udbetalinger er vi lidt urolige for egnteatrenes fremtid, fordi vi frygter, at deltagelse i den fælles ordning til landsscenen vil få nogle amter til at være meget tilbageholdende med samtidig at yde støtte til egnteatrene.

Når man fritager de amtskommuner, der yder tilskud til landsdelsscenedrift, ville jeg ønske, at vi i udvalget kunne finde en løsning, så tilskuddet til egnteateret kunne indgå i den samlede amtslige betaling, om end jeg godt ved, at det nok vil belaste statskassen. Men egnteatrene kan have en lokal kulturel indflydelse, som vi meget gerne ser understøttet.

Med hensyn til forslagene om teaterrådet har vi det ikke så let i vores parti, fordi vi synes for så vidt ikke, teaterrådet er rigtig demokratisk indrettet, men vi erkender, at det faktisk fungerer godt, og vil gerne støtte, at det fortsætter. Måske skulle vi diskutere forlængelsesfristen.

Det, vi mangler i forslaget, er, at loven i højere grad tager personalets medindflydelse med. De store statslige og amtslige tilskud burde forudsætte en højere form for demokratisering i teaterlivet. Kulturministeren anfører jo selv, at de opsøgende og eksperimenterende teatre virkelig har vist nye veje til kollektive arbejdsformer, der har båret frugt, og jeg synes, at et lidt mere demokratisk princip ved selve teatrets ledelse, også det ganske almindelige personale, skulle have været integreret i loven. Alt i alt